

X tegen de hoofdredacteur van TROS Radar

Nummer	2011/60
Zittingsdatum	2011-08-12
Datum	2011-09-16
klagers	X
betrokkenen	de hoofdredacteur van TROS Radar
medium	TROS Radar
beslissing	deels gegrond, onthouding oordeel
journalistieke werkwijze	camera-overvaltechniek, hoor en wederhoor
feitenweergave	onjuiste berichtgeving, tendentieuze berichtgeving
privacy	foto's, vermelding persoonlijke gegevens
procedure	medewerking aan procedure, versnelde behandeling
aard van het medium	televisie (publieke omroep)
casus	
Beslissing van de Raad voor de Journalistiek inzake de klacht van	

X

tegen

de hoofdredacteur van TROS Radar

Bij brief van 7 juli 2011 met dertien bijlagen heeft mr. drs. F. Beenhakker, advocaat te Groningen, namens X (hierna: klager) een klacht ingediend tegen de hoofdredacteur van TROS Radar (hierna: verweerder). Daarbij heeft klager verzocht om versnelde behandeling. Gelet op artikel 2 lid 3 van het Reglement voor de werkwijze van de Raad, heeft de voorzitter van de Raad dit verzoek toegewezen. Verweerder heeft bij e-mail van 15 juli 2011 te kennen gegeven aan de procedure geen medewerking te verlenen.

De zaak is behandeld ter zitting van de Raad van 12 augustus 2011. Klager is daar verschenen, vergezeld door voornoemde mr. Beenhakker.

Een der leden van de Raad heeft zich verschoond. Klager heeft desgevraagd geen bezwaar gemaakt tegen behandeling van de zaak door de voorzitter en overige leden.

Voorafgaand aan de zitting heeft de Raad opnamen van de gewraakte uitzendingen bekeken.

DE FEITEN

Op 10 januari 2011 is in een televisie-uitzending van TROS Radar aandacht besteed aan de werkwijze van klager in het [...]ziekenhuis in [...]. Presentatrice A. Hertsenberg leidt de uitzending in als volgt:

“Vanavond hebben we een ongelooflijk verhaal voor u. Een medisch schandaal van ongekende omvang dat hier in Nederland plaatsgevonden heeft, maar wat maar

mondjesmaat naar buiten is gebracht. Een aantal gedupeerden is hier vanavond in de studio aanwezig, welkom. Maar laten we beginnen bij het begin. Dokter [X], een orthopedisch chirurg, belooft zijn patiënten dat ze na de operatie dansend en huppelend het [...]ziekenhuis in [...] zullen verlaten. Maar dat gebeurt niet. Mensen worden na de operatie schreeuwend wakker van de pijn en een aantal raakt verlamd. De patiënten verlaten het ziekenhuis niet huppelend, maar in een rolstoel.”

Vervolgens worden in de uitzending ex-patiënten van klager aan het woord gelaten die onder meer de volgende uitspraken doen:

“Hij beloofde kwaliteit van leven en dat ik alles weer kon.”

en

“Hij beloofde mij dat ik zo goed als pijnvrij zou zijn, en dat ik gewoon weer mijn leven kon leiden dat ik altijd wou.”

Verderop zegt Hertsenberg:

“Pijnvrij, dat willen ze allemaal. Dokter [X] belooft dat hij de bestaande rugklachten zal verhelpen.”

en

“Magret belandt in een rolstoel, kan niet meer thuis wonen en moet haar gezin achterlaten omdat ze naar een verpleeghuis moet. Pas veel later wordt duidelijk, wat er bij haar is misgegaan.”

en

“Achteraf blijkt dat dokter [X] ook bij Françoise een zenuw heeft geraakt. Daarnaast zweeft er ook nog een loszittend plaatje in haar rug. Ze loopt, nu zestien jaar na de operatie, nog steeds met krukken en het gaat alleen maar slechter. (...) Door toedoen van één dokter is hun leven volledig verwoest.”

In de studio vervolgt Hertsenberg:

“Onvoorstelbaar veel leed veroorzaakt door één man: dokter [X]. Inmiddels zijn bij ons 125 namen van gedupeerde patiënten bekend. Dokter [X] is al 25 jaar werkzaam in het [...]ziekenhuis. Hij is het type arts dat in eerste instantie alle vrouwen van de wereld wekt. In eerste instantie, ja. Want als er iets mis gaat is hij in geen velden of wegen meer te bekennen.”

En verderop:

“Want wat dokter [X] niet vertelt, is dat hij soms experimentele operaties uitvoert, de zogenaamde Dynesys-operatie. Deze methode maakt gebruik van een beweeglijke verbinding tussen de wervels. Omdat er geen wetenschappelijk bewijs is dat het werkt, is deze operatie omstreden. Zowel Magret als Siska komen er pas veel later achter dat dokter [X] dit experiment bij hen heeft uitgevoerd.”

en

“Bij Zorgbelang hebben zich inmiddels zo'n 110 patiënten van dokter [X] gemeld, het ene verhaal nog schrijnender dan het ander. De chirurg vertelt niet alleen bij omstreden operaties niets over de risico's, ook bij andere operaties schetst hij een rooskleurig vooruitzicht en niets is minder waar.”

en

“Als wij in het verleden van dokter [X] duiken, komen we erachter dat ie niet geheel brandschoon is. Al in de jaren '80 spant een patiënt een rechtszaak tegen hem aan. Dokter [X] zou een knieblesure niet goed hebben behandeld, waarna het been van de patiënt geamputeerd moest worden. De patiënt verliest de zaak. Het is niet

bewezen dat de dokter fout heeft gehandeld. Maar in de jaren '90 komt de chirurg wéér in opspraak. Letselschadeadvocaat Ed Klungers spant dan een civiele procedure tegen de chirurg aan.”

en

“En er blijken inderdaad meerdere klachten over dokter [X] te zijn. Hij staat in totaal acht keer voor de rechter. Daarnaast krijgt hij in juni 2007 een waarschuwing en in januari 2009 wordt hij ook nog eens twee keer berispt door het Regionaal Tuchtcollege. Een berisping betekent dat een arts terecht wordt gewezen omdat ie ernstig verwijtbaar heeft gehandeld, maar verder heeft dit geen gevolgen.”

Later meldt Hertsenberg in de studio:

“Hoe kan het dat, ondanks de vele waarschuwingen, berispingen en klachten, dokter [X] jarenlang gewoon z'n gang kon gaan. Pas na de twee berispingen in 2009 lijkt de beerput echt open te gaan. De ene na de andere patiënt meldt zich bij het [...]ziekenhuis. Het ziekenhuis kan dan niets anders meer doen dan dokter [X] te ontslaan. Men heeft het dan nog, tegen beter weten in, over 'enkele' patiënten.”

Er worden beelden getoond van een persconferentie van het [...]ziekenhuis waarin wordt gemeld dat afscheid wordt genomen van klager.

Hertsenberg bericht verderop in de uitzending:

“Na de berispingen in 2009 stelt het ziekenhuis een onafhankelijke onderzoekscommissie in. Een van de conclusies is dat dokter [X] een té groot risico vormt voor het ziekenhuis én voor de patiënten. (...)”

En voorts:

“Dokter [X] voert zijn operaties niet goed uit, communiceert slecht met zijn patiënten, ook zijn dossiers houdt hij amper bij, maar hij komt er jaren mee weg. Volgens Jacques Loomans creëert dokter [X] voor zichzelf een soort machtspositie en daarom kan hij jarenlang zijn gang gaan.”

en

“Patiënten van dokter [X] zijn getekend voor het leven. Ze kunnen niet meer werken, hebben constant medicatie nodig, zijn gehandicapt geraakt en moeten hun huis aanpassen. Naast het persoonlijk leed, heeft dit ook grote financiële gevolgen.”

Later meldt Hertsenberg dat ze klager vragen voor wil leggen en hem een bezoek brengt. In beeld is een journalist die aanbelt aan de deur van klager.

Journalist:

“Goedemorgen, meneer [X]?”

Klager:

“Goededag”

Journalist:

“Dag, mijn naam is Niels van Nimwegen, ik ben van televisieprogramma Radar. Zou ik even met u kunnen spreken?”

Klager:

“Dat denk ik niet.”

Journalist:

“Nee. Dat kan niet omdat u niet wilt reageren op camera?”

Klager:

“Nee.”

Journalist:

“Nee. We zijn namelijk inmiddels een half jaar verder en er zitten een aantal mensen met enorm veel vragen. Ik hoop dat u dat ook begrijpt.”

Klager:

“Neemt u contact op met Floris Beenhakker.”

Journalist:

“Ja, daar hebben wij contact mee gehad meneer [X]...”

Klager doet de deur dicht, waarop de journalist opnieuw aanbelt.

Hertsenberg eindigt de uitzending met:

“Als u ook denkt gedupeerd te zijn door dokter [X], willen we graag dat u ditmaal mailt naar een speciaal e-mailadres, operatiedokter[X]@tros.nl.(...)”

Op 21 maart 2011 is in een televisie-uitzending van TROS Radar wederom aandacht besteed aan klager. Presentatrice Hertsenberg doet in deze uitzending de volgende uitspraken:

“Als een arts een fout maakt gaat het slachtoffer vaak voor een second opinion naar een andere arts. Dit deden de slachtoffers van orthopedisch chirurg dokter [X] ook. Veelal kwamen ze bij dezelfde artsen terecht.”

En verderop:

“Waarom trokken die artsen niet aan de bel toen er nog veel leed voorkomen had kunnen worden? Maar eerst terug naar het begin. In januari zag u in Radar een letselschadezaak die z'n weerga niet kent. Eén orthopedisch chirurg, dokter [X], maakt tientallen slachtoffers in het [...]ziekenhuis in [...]. Destijds ging het nog om 125 slachtoffers, inmiddels zijn er bij ons ruim 300 klachten over deze ene dokter binnengekomen. Dokter [X] was maar liefst 25 jaar werkzaam in het [...]ziekenhuis en kon er al die tijd gewoon z'n gang gaan.”

en

“Dokter [X], een orthopedisch chirurg die in 25 jaar tijd veel operaties uitvoert. Veel goede operaties, maar ook veel slechte. In de uitzending van januari ziet u onder meer het verhaal van Magret Sijm-Smal, een vrouw van 47 die na haar operatie verlamd raakt en nu de rest van haar leven in een rolstoel moet doorbrengen.”

en

“In januari hebben we het nog over 125 klachten, maar dat aantal loopt na de uitzending al snel op. Onze mailbox stroomt vol. De teller staat nu op ruim 300 klachten. Het ene verhaal nog schrijnender dan het andere.”

en

“Dokter [X], hier aan het werk te zien, schetst namelijk een te rooskleurig beeld van een leven zonder pijn. Hij belooft z'n patiënten dat ze na de operatie huppelend het ziekenhuis zullen verlaten. Het tegendeel is waar.”

en

“Dokter [X] voert in veel gevallen een experimentele operatie uit, zonder dit te melden en het ziekenhuis doet niets, terwijl dokter [X] meerdere keren in opspraak raakt. Hij staat in totaal 8 keer voor de rechter, krijgt in juni 2007 een waarschuwing en wordt in januari 2009 2 keer berispt door het Regionaal Tuchtcollege.”

en

“Uit de verhalen blijkt dat dokter [X] een machtspositie voor zichzelf creëert. Hij werkt immers al 25 jaar in het [...]ziekenhuis en doet moeilijke en vooral véél operaties. Hem aanspreken op eventuele fouten, is lastig, zo vertelt een arts in opleiding die in het verleden met dokter [X] heeft samengewerkt, maar anoniem wil blijven.”

Op 9 mei 2011 is in een televisie-uitzending van TROS Radar deels aandacht besteed aan klager. In deze

uitzending komt een woordvoerder van de politie [...] aan het woord. Naar aanleiding van een aantal aangiften wordt er een oproep gedaan voor mensen om zich te melden bij de politie. Er wordt een inventarisatie gemaakt om te bezien of een strafproces tegen klager kan worden opgestart.

Op 16 mei 2011 is in een televisie-uitzending van TROS Radar wederom deels aandacht besteed aan klager. In deze uitzending meldt presentatrice Hertsberg onder meer het volgende:

“Brengt mij tot een, eh, ander voorbeeld. De specialist die jarenlang mensen geopereerd heeft met omstreden methodes. Gevolg: honderden mensen zijn blijvend slechter eraan toe dan vóór de operatie.”

en

“Door toedoen van één dokter is hun leven verwoest. Dokter [X], orthopedisch chirurg in het [...]ziekenhuis. Hij deed operaties die omstreden zijn, zoals de Dynesys-methode. Deze experimentele operatie, maar ook andere operaties, liepen volledig verkeerd af, met als gevolg niet meer kunnen lopen en voortdurende pijnen.”

en

“Pas na acht rechtszaken, twee berispingen en één waarschuwing is dokter [X] op non-actief gesteld. De patiënten worden niet gehoord.”

Daarnaast zijn de uitzendingen van TROS Radar van 10 januari 2011 en 21 maart 2011 op de internetsite van TROS Radar inhoudelijk aangekondigd en is een publicatie verschenen onder de kop *“Orthopeed [X] dupeert tientallen patiënten”*.

HET STANDPUNT VAN KLAGER

Klager stelt dat de gewraakte uitzendingen tendentiekus en eenzijdig zijn, waardoor een onjuist beeld van hem is ontstaan en het publiek is misleid. Er worden volgens hem negatieve uitlatingen over zijn persoon gedaan waarbij geen onderscheid wordt gemaakt tussen feiten, beweringen en meningen. Verweerder heeft zich willens en wetens uitgelaten op een wijze alsof de beschuldigingen vaststaande feiten zijn. In de uitzending wordt ten onrechte gesuggereerd dat de causaliteit tussen het vermeende handelen of nalaten van klager en de situatie van de desbetreffende patiënten vaststaat.

Verder stelt klager dat hij door verweerder is benaderd via de makelaar bij wie hij zijn woonhuis te koop heeft staan. Klager acht de wijze waarop verweerder contact met hem heeft gezocht laakbaar. Daarbij merkt klager op dat de makelaar inhoudelijk inzage kreeg in de vragen van verweerder.

Klager veronderstelde dat sprake was van enige beperkte aandacht aan enkele klachten van patiënten in relatie tot het geschil met het ziekenhuis. Daarom stelde klager dat de televisie-uitzending niet het geëigende platform was om zich nader over de kwestie uit te laten. Ter zitting voert klager voorts aan dat het voor hem niet mogelijk was te reageren op de kwesties, omdat hij zich als arts aan het medisch beroepsgeheim moet houden.

Ter zitting stelt klager dat hij aan verweerder kenbaar heeft gemaakt dat hij geen behoefte had om te reageren. Hij benadrukt dat niet over de ervaringen van de patiënten is gesproken. De kwestie waarop de uitzending naar de indruk van klager betrekking zou hebben – een arbeidsrechtelijk

conflict – was op dat moment onder de rechter. Door de wijze waarop verweerder kort van tevoren klager heeft benaderd is hem niet voldoende gelegenheid geboden om te reageren op de aantijgingen. Ook in de vervolguitzendingen is geen gelegenheid geboden tot wederhoor. Wel is duidelijk gemaakt dat verweerder te allen tijde contact kan opnemen met de advocaat van klager. Dit heeft verweerder echter nagelaten.

Klager stelt dat het ontoelaatbaar is dat een medewerker van verweerder hem tegen zijn wil in heeft overvallen met een draaiende camera en microfoon voordat deze zich bekend heeft gemaakt als journalist. Volgens klager was verweerder reeds kenbaar gemaakt dat de contacten met klager via zijn advocaat moesten lopen. Hij meent dat er geen enkele reden bestond voor de overval-journalistiek.

Veel van de uitlatingen van personen die aan het woord komen hebben volgens klager het karakter van beschuldigingen. Verweerder heeft echter geen onderzoek gedaan of een deugdelijke grondslag bestaat voor deze beschuldigingen. Volgens klager was juist extra zorgvuldigheid geboden nu de aan het woord gelaten personen in conflict met hem waren dan wel anderszins belanghebbende bij de gang van zaken waren.

Daarnaast zijn willens en wetens uitspraken gedaan die in strijd zijn met de feiten en is sprake van een kwaadaardige opstelling van verweerder ten opzichte van klager. Zo beweert verweerder onder andere dat in het verleden sprake zou zijn geweest van acht rechtszaken tegen klager en wordt een onvolledig beeld geschetst over tuchtzaken jegens klager. Klager betwist het aantal rechtszaken en wijst erop dat verweerder het aantal rechtszaken op geen enkele wijze documenteert. Ook wordt niet gemeld dat de twee uitspraken van het Tuchtcollege niet in kracht van gewijsde zijn gegaan omdat klager beroep heeft aangetekend. De uitspraak *“Maar in de jaren negentig komt de chirurg weer in opspraak”*, terwijl in de jaren '80 niet is bewezen dat klager fout heeft gehandeld, acht klager illustratief voor de kwaadaardige opstelling van verweerder. Klager stelt ter zitting dat verweerder zich slechts heeft gebaseerd op ontevreden patiënten.

Verder wijst klager erop dat de 'onafhankelijke' onderzoekscommissie een commissie betreft die is ingesteld door de Raad van Bestuur van het ziekenhuis.

De kwalificatie 'experimenteel' ten opzichte van de Dynesys-behandeling is volgens klager eenmalig gebruikt door de ingestelde onderzoekscommissie, maar is in een arbitraal vonnis van het Scheidsgerecht Gezondheidszorg als onjuist van de hand gewezen. Ter zitting benadrukt klager dat meerdere artsen in Nederland de methode gebruiken. De bewering van verweerder dat in een arbitraal vonnis is geconcludeerd dat sprake is van rechtmatige opzegging van de overeenkomst is eveneens onjuist, aldus klager. Indien verweerder deugdelijk onderzoek had verricht, waren deze onjuistheden niet vermeld. Verweerder had dit kunnen weten en heeft hiermee onwaarheden geuit en geen zorg gedragen voor een waarheidsgetrouwe berichtgeving. Klager stelt dat het publiek is misleid en dat hij onherstelbaar is aangetast in zijn eer en goede naam en daarmee grote schade is berokkend.

Ten slotte stelt klager dat zijn privacy in ernstige mate is geschaad. In de uitzendingen wordt klager met naam en toenaam genoemd en zijn beeltenis wordt eveneens bij herhaling getoond. Omdat klager niet meer werkzaam was als orthopedisch chirurg had bij een neutrale vermelding

geen verwarring bij het publiek kunnen ontstaan ten opzichte van beroepsgenoten van klager. Hij stelt dat er geen enkel maatschappelijk belang was gediend bij het openlijk publiceren van zijn naam. De publicatie van zijn naam en beeltenis staat niet in redelijke verhouding tot het maatschappelijk belang van de publicatie, aldus klager.

BEOORDELING VAN DE KLACHT

De klacht bestaat uit de volgende onderdelen:

1. er is sprake van tendentieuze berichtgeving, waarbij onvoldoende is onderzocht of een deugdelijke grondslag bestaat voor de beschuldigingen;
2. er is onvoldoende wederhoor toegepast;
3. de privacy van klager is ongerechtvaardigd aangetast.

De Raad stelt voorop dat een journalist en zijn redactie vrij zijn in de selectie van nieuws. Het is dan ook aan de redactie om te bepalen vanuit welke invalshoek(en) een onderwerp wordt belicht en in welke context het bericht wordt gebracht. De aanleiding voor de gewraakte uitzendingen is kennelijk een groot aantal klachten met betrekking tot het functioneren van klager als orthopedisch chirurg. Het aan het licht brengen van dergelijke vermeende misstanden heeft maatschappelijk belang. In zoverre stond het verweerder vrij om in de uitzending de werkzaamheden van klager kritisch te belichten.

Het voorgaande neemt echter niet weg dat de journalist eenzijdige en tendentieuze berichtgeving dient te vermijden (zie punt 1.5. van de Leidraad van de Raad). Dit brengt mee dat op de journalist de verantwoordelijkheid rust om – zeker in een consumentenprogramma als Radar – zoveel mogelijk een gebalanceerd beeld te schetsen.

Ad 1.

Kern van dit klachtonderdeel is dat verweerder betreffende een groot aantal aan de orde gestelde zaken niet waarheidsgetrouw en tendentius heeft bericht, waarbij ongefundeerde ernstige beschuldigingen aan het adres van klager zijn geuit.

Bij zijn beraadslaging is de Raad tot het inzicht gekomen dat de beoordeling van dit onderdeel van de klacht niet met de vereiste zorgvuldigheid kan geschieden. Verweerder heeft ervoor gekozen geen verweer te voeren en heeft derhalve de Raad geen informatie verschaft omtrent de wijze waarop de berichtgeving tot stand is gekomen. De Raad betreurt deze houding, omdat daarmee een onafhankelijke journalistieke toetsing van de handelwijze van verweerder ernstig wordt bemoeilijkt. In het bijzonder in de onderhavige zaak is voor een weloverwogen oordeel een bredere kennis van de feiten nodig dan waarover de Raad beschikt. Gezien de complexiteit van de klachten met betrekking tot de medische behandelingen kan de Raad geen gefundeerd oordeel geven zonder diepgaand feitenonderzoek, hetgeen echter mede door de houding van verweerder niet mogelijk is. De procedure bij de Raad leent zich er niet voor dat de Raad een dergelijk feitenonderzoek buiten (een der) partijen om verricht. Op grond van artikel 9 lid 4 van het Reglement voor de werkwijze van de Raad onthoudt de Raad zich daarom van een oordeel over dit

klachtonderdeel.

Ad 2.

De Raad stelt voorop dat de journalist, indien dit redelijkerwijs mogelijk is, wederhoor toepast bij betrokkenen die door een publicatie worden gediskwalificeerd. De beschuldigde krijgt voldoende gelegenheid om, zonder onredelijke tijdsdruk, bij voorkeur in dezelfde publicatie te reageren op de aantijgingen. (zie punt 2.3.1. van de Leidraad)

Wederhoor ten aanzien van de uitzending van 10 januari 2011

In dit kader staat niet ter discussie dat verweerder in een e-mail van 22 december 2010 – dus ruim vóór de uitzending van 10 januari 2011 – contact heeft gezocht met klager via diens makelaar. Uit de stukken blijkt dat dit bericht nog diezelfde dag per e-mail aan klager is doorgestuurd. In het bericht is uitdrukkelijk vermeld dat verweerder met klager in contact wil komen, omdat hij een aantal ervaringen heeft ontvangen van patiënten die door klager zijn geopereerd en hij daarover klagers kant van het verhaal zou willen horen.

Deze handelwijze, de poging om klager indirect te bereiken via zijn makelaar, kan – zeker nu niet is gebleken dat verweerder zich eerder had ingespannen om rechtstreeks in contact te komen met klager – volgens de Raad niet worden beschouwd als een deugdelijke en bonafide poging tot het toepassen van wederhoor; de Raad vindt deze ongebruikelijke route zodanig ongepast dat verweerder daarmee journalistiek onzorgvuldig heeft gehandeld.

Het onvoorbereid met draaiende camera aan iemand vragen om een reactie kan – vanwege het intimiderende karakter ervan – in beginsel niet worden aangemerkt als een serieuze manier tot het bieden van gelegenheid tot wederhoor (vgl. RvdJ2010/30).

Uit de stukken blijkt dat al zeven dagen voordat met draaiende camera een bezoek werd gebracht aan klagers woning, aan verweerder bekend was gemaakt dat hij zich voor overleg met betrekking tot het televisieprogramma TROS Radar diende te wenden tot klagers advocaat. De Raad apprecieert het dat verweerder prijs stelde op een persoonlijke reactie van klager op de door voormalige patiënten geuite beschuldigingen, maar om met klager in contact te komen had verweerder op dat moment – vier dagen voor de uitzending – zich kunnen inspannen om dit op andere wijze te realiseren. Niet is gebleken dat verweerder dat ook daadwerkelijk heeft gedaan. Voor het *ultimum remedium* van een overval met draaiende camera bestond volgens de Raad op dat moment derhalve nog geen rechtvaardiging.

Uit de stukken blijkt verder dat de advocaat van klager, naar aanleiding van het bezoek aan klagers woning, in een per e-mail verstuurd brief van 6 januari 2011 aan verweerder onder meer het volgende heeft bericht:

“Namens cliënt heb ik hedenmiddag telefonisch contact met u gehad. Aangaande de zaak zelf heb ik u toen het navolgende laten weten: *Uw suggestie dat cliënt of zijn advocaat zich van de desbetreffende kwestie weinig aan zou trekken is niet alleen onbegrijpelijk maar ook volstrekt onjuist. Nu de kwestie van cliënt onder de rechter is, althans onder het arbitragerecht, is dit echter niet het moment en is TROS Radar niet het platform om op deze*

kwestie in te gaan. Cliënt wenst hierover derhalve in de media thans geen uitspraken te doen.

Cliënt staat TROS Radar toe de cursief geplaatste tekst letterlijk te citeren.”

Uit deze brief maakt de Raad op dat bij verweerder bekend had kunnen zijn dat bij klager c.q. diens advocaat de strekking van de uitzending wellicht onvoldoende duidelijk was. Het had op de weg van verweerder gelegen klager c.q. diens advocaat daarover nader te informeren althans op zijn minst de cursieve passage uit de brief van 6 januari in de uitzending te verwerken. Niet gebleken is dat het een of het ander is gebeurd.

Een en ander leidt tot de conclusie dat verweerder ten aanzien van de uitzending van 10 januari 2011 niet op deugdelijke wijze wederhoor heeft toegepast.

Wederhoor ten aanzien van de vervolgzendingen

Met betrekking tot de vervolgzendingen – gedateerd ná 10 januari 2011, waarin de zaak vanuit andere invalshoeken opnieuw wordt belicht – is niet gebleken dat verweerder enige poging heeft ondernomen om klager gelegenheid te bieden om te reageren op de beschuldigingen. Het was verweerder bekend dat deze mogelijkheid bestond via de advocaat van de klager. Door dit na te laten heeft verweerder de grenzen overschreden van hetgeen, gelet op de eisen van journalistieke verantwoordelijkheid, maatschappelijk aanvaardbaar is. Op dit punt is de klacht dan ook gegrond.

Ad 3.

Gelet op hetgeen de Raad hiervoor heeft overwogen ten aanzien van de maatschappelijke relevantie van de uitzendingen, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder de belangen van klager bij de bescherming van zijn privacy onvoldoende heeft afgewogen tegen het maatschappelijk belang dat met de publicatie is gediend. Klager was destijds een expert op het gebied van orthopedische chirurgie en als zodanig kenbaar voor het publiek. Daarnaast kan de vermelding van de naam van klager van belang zijn omdat verwarring met beroepsgenoten hiermee kan worden voorkomen. Aldus kan niet worden geconcludeerd dat de privacy van klager door het vermelden van zijn naam en de weergave van zijn foto disproportioneel is geschaad. Dit onderdeel van de klacht is dan ook ongegrond.

BESLISSING

De Raad onthoudt zich van een oordeel voor zover de klacht betrekking heeft op tendentieuze berichtgeving en publiceren van ongefundeerde beschuldigingen. De klacht is gegrond voor zover deze betrekking heeft op het onvoldoende toepassen van wederhoor. Voor het overige is de klacht ongegrond.

De Raad verzoekt verweerder bij voorkeur aan deze beslissing aandacht te besteden in een uitzending van TROS Radar en anders deze beslissing integraal of in samenvatting op zijn website dan wel in een ander daartoe geëigend medium te publiceren.

Aldus vastgesteld door de Raad op 16 september 2011 door mr. V.H.G. Lebesque, voorzitter, M.C. Doolaard, mw.

J.R. van Ooijen en mw. drs. F. Santing, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Osinga, secretaris, en mr. M. Steenbergen, plaatsvervangend secretaris.